

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਦਸ

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

Jeff Pippenger

2023-12-05

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸੀ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਤੱਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ।

ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਰਾਜਾ ਕੁਰਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ। ਦਾਨੀਏਲ 1:21.

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਬੰਦੀਵਾਸ ਦੇ ਸੱਤਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ, ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੱਕ ਜੋ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਹੁਣ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰੁਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹ ਰਾਹੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰੁਸ਼ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰਿਆ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਖਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਆਖਦਿਆਂ। ਅਜ਼ਰਾ 1:1.

ਇਸ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ "decree" ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਹਟ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਜੋ ਕਹਿ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਜਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਪਾਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:4, 5.

ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬੰਦੀਵਾਸੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਪਰਖ ਅਤੇ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਅਵਧੀ ਹੈ। 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਇ ਆ ਪਹੁੰਚੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਲੋਕ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਹਾਇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਇ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਅਗਵਾਂ ਨੇ ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸਲਾਮ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ। 1843 ਅਤੇ 1850 ਦੋਹਾਂ ਅਗਵਾਈ ਚਾਰਟਾਂ 'ਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥਕੁਝ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੀ ਪੁਰਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਪੰਜਵੀਂ ਅਤੇ ਛੇਵੀਂ ਤੁਰਹੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਤਿੰਨ ਤੁਰਹੀਆਂ ਹਾਇ ਤੁਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉੱਡਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ, ਜੋ ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਹਾਇ, ਹਾਇ, ਹਾਇ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਉੱਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਫੂਕ ਮਾਰਨੀ ਹੈ! ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 8:13.

ਜੇ ਤਿੰਨ ਹਾਏ ਵਾਲੀਆਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਵਾਲੀਆਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਇਸਲਾਮ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸੌਖਾ ਹੈ ਕਿ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਵਾਲੀ ਤੁਰਹੀ ਵੀ ਇਸਲਾਮ ਹੀ ਹੈ। ਹਾਏ ਵਾਲੀਆਂ ਤੁਰਹੀਆਂ ਵਜੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੱਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਸੱਤ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇੱਕ "ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਘੋੜੇ" ਵਜੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ "ਛੁੱਟ ਜਾਣ" ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੱਛੇ "ਮੌਤ ਅਤੇ ਨਾਸ" ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਚਾਰਾਂ ਪਵਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੀ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਘੋੜੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਛੁੱਟ ਕੇ ਨਿਕਲ ਪੈਣ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਦੌੜ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੋਇਆ।

“ਕੀ ਅਸੀਂ ਸਦੀਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਿਨਾਰੇ ਹੀ ਸੁੱਤੇ ਰਹੀਏ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਸੁਸਤ, ਠੰਢੇ ਅਤੇ ਮਿੱਤ੍ਰ ਰਹੀਏ? ਹਾਏ, ਕਾਸ਼ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸੁਆਸ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚ ਫੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੀਉਣ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਰਾਹ ਤੰਗ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਾਟਕ ਸੰਕੁਚਿਤ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਸੰਕੁਚਿਤ ਫਾਟਕ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀ ਵਿਸਤਾਰਤਾ ਬਿਨਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਹੈ।”

Manuscript Releases, volume 20, 217.

ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤ ਜੋ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ, ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਉਸ “ਕ੍ਰੋਧੀ ਘੋੜੇ” ਨੂੰ ਵੀ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਮੌਤ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 9:11 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਜੋ ਅਥਾਹ ਖੱਡ ਦਾ ਦੂਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਬਰਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਬੱਦੇਨ ਹੈ, ਪਰ ਯੂਨਾਨੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਅਪੋਲਿਓਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:11।

ਨਾਮ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ, ਇਬਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਅਬੱਦੇਨ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿੱਚ ਅਪੋਲਿਓਨ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਦੇਹਾਂ ਨੇਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਇਬਰਾਨੀ ਅਤੇ ਯੂਨਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਨਾਂ ਨਾਮਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੇਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ “ਮੌਤ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼” ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਘੋੜਾ,” ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦੂਤ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰੋਕ ਰਹੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲੱਗ ਰਹੀ ਹੈ, ਛੁੱਟ ਨਿਕਲਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ “ਮੌਤ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼” ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਧਰਮਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਵਜੋਂ ਕਰਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ “ਜੰਗਲੀ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਜੰਗਲੀ ਅਰਬੀ ਖੇਤਾ” ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਹਵਾਲਾ ਘੋੜੇ ਦੇ ਕੁਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਅਗੂਆਂ ਨੇ ਘੋੜੇ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੱਤ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਾਂ “ਸੰਯਮਿਤ” ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵੀ ਹੈ।

ਇਹ ਸਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਬਾਬਲੀ ਕੈਦ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ—ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਰੱਥੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ—ਅਤੇ ਉਸ “ਹੁਕਮ” ਤੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ, ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ “ਚਾਰ ਪਵਨਾਂ” ਵਜੋਂ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਰੋਕੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਇਕਾਨਵੇਂ ਸਾਲ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਸ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਦੂਤ “ਛੱਡੇ ਗਏ” ਸਨ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਹ “ਰੋਕੇ ਗਏ” ਸਨ।

ਉਸ ਛੇਵੇਂ ਦੂਤ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਤੁਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮਹਾਨ ਫਰਾਤ ਦਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬੱਝੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਰ ਦੂਤ, ਜੋ ਇੱਕ ਘੜੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਤੀਜੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਣ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 9:14, 15.

11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਤਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਾਕਤਸਹਿਤ ਕ੍ਰਿਆਸ਼ੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ “ਛੱਡਿਆ” ਗਿਆ। ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ “ਰੋਕਿਆ” ਗਿਆ। ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦੇ

ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਦਾ ਹੱਥ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੱਥ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਦੂਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਤੂੰ ਗਰਭਵਤੀ ਹੈਂ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਜਣੇਂਗੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸ਼ਮਾਏਲ ਰੱਖੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਤੇਰੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਸੇਗਾ। ਉਤਪੱਤੀ 16:11, 12.

ਬਾਈਬਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਸ਼ਟਰ ਸਭਾ ਵੱਲੋਂ ਸਬਤ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਕ੍ਰੋਧ ਧਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਭ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 11 ਸਤੰਬਰ 2001 ਨੂੰ, ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ 9/11 ਨੂੰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ “ਦਾਨੀਏਲ” ਬਣ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਹੋਇਆਕੀਮ ਉਸ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਦ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਮੋਹਰ ਲਾ ਸਕੇ।

“ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ 1847 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸਬਤ ਮਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਐਡਵੈਂਟ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਹੀ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਇੰਨੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰੇਖਾ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦਿੱਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ‘ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ’ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਲਾਵਾਂ ਉੱਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣ ਲੱਗਣਗੀਆਂ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ, ਜਦੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤੀ ਵੱਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਆ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤਾਂ ਭੀ ਉਹ ਰੋਕ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਪਏ। ਉਸ ਵੇਲੇ ‘ਪਿੱਛਲਾ ਮੀਂਹ,’ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵੱਲੋਂ ਤਾਜ਼ਗੀ, ਆਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲੇ, ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜਦੋਂ ਆਖਰੀ ਸੱਤ ਬਲਾਵਾਂ ਉੱਡੇਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।” Early Writings, 85.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਅਪੇਖਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰਾਂ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਉੱਤੇ ਘਾਤ ਕਰਕੇ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫਿਰ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਕੰਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੰਮ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ “ਛਿੜਕਣੀ” ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਦ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ “ਆਵਾਜ਼” ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਆਤਮਿਕ ਬੰਧਵਾਸ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤੱਕ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ “ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ” ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲਿਆਵੇ, ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਨਾ ਮਿਲਿਆ; ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ। ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀਆਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵਧੀਆ ਪਾਇਆ। ਦਾਨੀਏਲ 1:18-20.

ਤੀਜੀ ਪਰਖ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਮਹਾਨ ਭਗਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲਿਟਮਸ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਨਬੂਕਦਨੇਜ਼ਰ ਵੱਲੋਂ ਪਰਖੇ ਗਏ, ਅਤੇ “ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ

ਜੋਤਿਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਉੱਤਮ" ਪਾਏ ਗਏ। ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਨਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਆਂ "ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ" ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ" ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

"ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਸਮਝਣਗੇ.... ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ (ਦਾਨੀਏਲ) ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲ: ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਚਾਨਣ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਇਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇੰਨਾ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ, ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪਹੁੰਚਣਗੇ, ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1174.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਦਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਕੇ "ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਆਯਤ ਦਸ ਨੂੰ, ਆਯਤ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦੇ "ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ" ਦੇ ਨਾਲ, ਵਰਤਦੀ ਹੈ।

"ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਚਿੱਟਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝੇਗਾ ਨਹੀਂ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ.... ਧੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਉਡੀਕ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੂੰ (ਦਾਨੀਏਲ) ਅੰਤ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲ: ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।"

"ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਲਈ ਥਾਂ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸੁਨੇਹਾ ਉਸ ਦੀਵੇ ਵਾਂਗ ਅੱਗੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦਾ ਹੈ। 'ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੀਕਾਏਲ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਰਦਾਰ, ਜੋ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਠ ਖੜ੍ਹੇਗਾ; ਅਤੇ ਐਸਾ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਿਹਾ ਕਿਸੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਬਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਮਿਲੇਗਾ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਧੂੜ ਵਿੱਚ ਸੱਦੇ ਹੋਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤੇ ਜਾਗ ਪੈਣਗੇ, ਕੁਝ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਲਾਜ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਤਿਰਸਕਾਰ ਲਈ। ਅਤੇ ਜੇ ਬੁੱਧਵਾਨ ਹਨ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ਮੰਡਲ ਦੀ ਚਮਕ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣਗੇ; ਅਤੇ ਜੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਧਰਮੀਪਣ ਵੱਲ ਮੋੜਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਅਤੇ ਸਦਾ ਲਈ ਤਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਚਮਕਣਗੇ।"

"ਇਹ ਬਚਨ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੱਧੇ ਵੀ ਜਾਗਰੂਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਬਿਲਕੁਲ ਹੁਣੇ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਣ। ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਲਈ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੋਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੂਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ।"

"ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਉਚਾਰਣ ਬਖ਼ਸ਼ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹੇ ਜਿਹਾ ਕੰਮ ਹੋਇਆ ਵੇਖਾਂਗੇ ਜਿਹਾ ਪੈਂਤੀਕੁਸਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਢਾਹੁਣ ਅਤੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

“ਹੁਕਮ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦਿਨ ਦੇ ਭੂਮੇ ਵਾਂਗ ਲੰਘ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਹੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਮਰ ਲੋਕੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਖੇਜੋ; ਧਰਮ ਨੂੰ ਖੇਜੋ, ਨਿਮਰਤਾ ਨੂੰ ਖੇਜੋ: ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾਏ ਜਾਓ।” Australian Union Conference Record, March 11, 1907.

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮੁਹਰਬੰਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪਦ ਦਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪਦ ਉੱਤੇ “ਸੱਚਾਈ” ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “ਸੱਚਾਈ” ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਚਿੱਟੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਖ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭੈ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਸ਼ਚਯ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਬਾਬਲ ਦਾ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਖਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਐਸਾ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੁੰਦਰ ਅਤੇ ਭਰਵਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਬਾਬਲ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਚਿੱਟੇ ਵਸਤੂ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਰਖੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਏ।

“ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ,” ਜਦੋਂ ਦਾਨੀਏਲ “ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ” ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਲਈ “ਮਸੀਹ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਵਧ ਜਾਣਗੀਆਂ।” ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਨੇ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਕਿ “ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇ ਸਭ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ,” ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਸੂਰਮੇ “ਸਾਰੇ ਜਾਦੂਗਰਾਂ ਅਤੇ ਜੋਤਿਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲੋਂ,” ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਨ, “ਦਸ ਗੁਣਾ ਚੰਗੇ” “ਪਾਏ ਗਏ।”

ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕ ਉਹਨਾਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਖ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਾਰੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, “ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਉਹ ਕੰਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅੱਧੇ ਵੀ ਜਾਗਰੂਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤਿਆਵਸ਼ਕ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੀ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ, ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣੇ, ਇਸੇ ਵੇਲੇ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਛਤਾਵਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਣ। ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।”

ਉਹ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜੋ “ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ” ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਠਾਨ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਕੰਮ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜਾਗ ਉਠਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। “ਸਾਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ।” ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਿੰਨ੍ਹ-ਰੂਪੀ ਲਕਿਰਾਂ ਸਾਡਾ “ਤੇਬਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ” ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਛੱਬੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿਉਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਟਿਕੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਾਲੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਹੀ “ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ” ਦੀ ਬੰਧਵਾਈ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਨ।

ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ” ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹੀ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਉਹ ਅਵਧੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਦੇਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਸਭਤਾਂ ਦਾ “ਆਨੰਦ ਮਾਣੇਗਾ” ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਉਹ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਵੱਲੋਂ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਪੱਚੀ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਮਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਸੀ।

ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਦ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਭੋਗ ਨਾ ਲਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਉਹ ਉਜਾੜ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਮਨਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੱਤਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ। 2

ਇਤਿਹਾਸ 36:21.

ਇਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ "ਉਜਾੜ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ, ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਹ "ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ," ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਪਏ ਰਹੇ, "ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ" ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਅਤੇ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। "ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ" ਉੱਤੇ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮੁਹਰਬੰਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

1798 ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਮੁਹਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ, ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ।

"ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹੇ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੇ, ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੇ।" Manuscript Releases, volume 6, 108.

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਚੌਦਹਵੀਂ ਆਇਤ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋਈ। 1798 ਅਤੇ 1844 ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਕ੍ਰੋਧ-ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਸਮਾਪਨ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ" ਉਸ ਬੰਧਵਾਸ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜੋ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਚੌਥੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਜਦ ਤੱਕ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਉਸ ਉੱਤੇ ਬੀਤਦੇ ਰਹੇ, ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਵਾਂਗ ਜੀਵਿਆ। "ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ" ਉੱਤੇ, ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਮੈਂ, ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੇ, ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਉਠਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਮੁੜ ਆ ਗਈ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਸਰਬੱਚ ਨੂੰ ਧੰਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਸਦੀਵ ਜੀਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਜ ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਰਾਜ-ਅਧਿਕਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਹੈ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਸਨੀਕ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੇ ਜਾਂਦੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੂੰ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਮੈਨੂੰ ਮੁੜ ਆ ਗਈ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਲਈ ਮੇਰਾ ਆਦਰ ਅਤੇ ਤੇਜ ਮੈਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ; ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਹਾਨੁਭਾਵਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਅਤਿਅੰਤ ਮਹਾਨ ਮਹਿਮਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦਾਨੀਏਲ 4:34-36.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਅੰਤ "ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ "ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਸਮਾਪਨ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਵੀ, ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ "ਤੇਬਾ ਅਤੇ ਮਾਫ਼ੀ" ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁੱਕੀਆਂ ਮਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਤੇਬੇ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਰਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ "ਆਹਾਂ ਭਰਨਾ ਅਤੇ ਰੋਣਾ-ਪੁਕਾਰ ਕਰਨਾ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇ ਉਹੀ ਪਾਪ ਦੁਹਰਾਏ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਤ-ਅਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨਾਲੋਂ "ਦਸ ਗੁਣਾ" ਵੱਧ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ।

ਮੋਹਰ ਲਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਰੋਕੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਲਈ ਕੁਰਸ ਦਾ ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ

ਬਾਹਰ ਬੁਲਾਇਆ। ਓਥੇ ਹੀ, ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ "ਫਰਮਾਨ" ਦੇ ਨਿਆਂ ਵੇਲੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ "ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ" ਹੈ।

"ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ [ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਵਾਂਗ] ਅਚਾਨਕ, ਅਤੇ ਦਸ ਗੁਣਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ।" Spalding and Magan, 5.

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੋ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਾਂਗੇ।

"ਇਹ ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਦੂਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥਾ ਦੇਣੀ ਸੀ। ਨਿਰੁਤਸਾਹ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੱਗੇ ਪਏ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਦੂਤ ਭੇਜੇ ਗਏ। ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਮਨੁੱਖ ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੂਤ ਨਿਮਰ ਅਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ!' ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਰੰਤਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰੁਤਸਾਹ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ। ਇਹ ਕੰਮ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੀ, ਇਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਆਤਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਪੁਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਆਖ਼ਿਰ ਵਿੱਚ ਸਨ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ; ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੋ!'" Early Writings, 238.